

Tecla van der Avoird

Ik heb altijd al graag met mijn handen gewerkt, dingen gemaakt. Na eindeloos te hebben genaaid, gebreid, macramé geknoopt en in de tuin gewerkt, vond ik in pottenbakkersdorp Milsbeek mijn nieuwe uitdaging. Het leek me fantastisch om dat modderige, vormloze materiaal naar mijn handen te laten luisteren. Maar dat viel tegen. Mijn docenten zeiden al: het duurt 7 jaar. En inderdaad, de eerste 10-15 jaar heb ik vooral relatief gemakkelijk gebruiksgoed kunnen maken zoals kleine schaaltes, bordjes, kopjes, bloempotten. De laatste jaren ben ik een beetje over het idee heen dat mijn spul nuttig moet zijn, gebruikt kan worden, en maak ik ook graag mooie dingen, zomaar voor de sier. Op het ogenblik ben ik in de periode van de grote schalen en dekselpotten. Niet helemaal nutteloos overigens: in de potten kun je nootjes, snoepjes of aanmaakblokjes bewaren en in de schalen kun je een hoop kleine rommeltjes kwijt of buiten, met water, kunnen de egels eruit drinken.

Na het draaien en stoken op 960 graden komt het glazuur en een eventuele decoratie! Wat de strijkbout doet voor de naaister, doet het glazuur voor de pottenbakker. Het is de "finishing touch" en zo mogelijk nog lastiger dan draaien. En daar ben ik nog lang niet mee klaar.

